

Åsaun den 6te uovbr.
04.

Hr. O. J. O. Skjoldal.

Godt ven!

Endelig! siger du vel,
naar du faar dette brev.
Men saa har du jo
saa meget andet at
taenke paa. Bede om
sandskyldning, det gjør
jeg ikke, fordi det blev
saa længe, før jeg skrev.

Vi skinner det paa sin-
draglighedens og den daar-
lige forebægsamheds kampe.
Men tak skal siges for
for brevet! Jeg gratu-
lerer dig som selv paa
Kas, og jeg ønsker dig

hellykke med arbeidet.
Saa faar dere mit Paaagjaard
som direktor, men det
liver jeg ikke. Vi kunde
gerne faa beholde ham
paa Haue. Men det
er saa, alle de dygtige
mænd skal ogsaa kunne
bruges paa et sted. Den
Kvinden du snakked om,
hadde jeg laant selv, og
kan sandsynligvis ikke stille den
til din disposition.

Her i Tanberg begynder
det nu ligesom at bli
noget liv i ungdommen.
Vi har et ungdomslag.
Dette har foruden alen-
møder ogsaa en sangforening,
og nu er det paa Tale at

Jeg istand en dramatisk
forening inden lægt.

Det er bra at ungdommen
samlar sig og ikke altid
gør sig til at sidde stille
i "Lær sit, lær" - sig selv nok.

For vi unge, vi var frem-
tiden - borte dens tanker og
dens gjerning. Det gjaldt
at samle sig og at løfte i
flor fremad, opod det, som
er sandt og godt og at
lidde var alle "kæmper"
og udvælske.

Jeg for mit personlige
nedkommende man si
som en anden, "Jerusalem
skomager", at jeg ikke var
blivende sted herken her der
der; for jeg miste gaardi =

mellem. De vilde
ha mig til København-
assistent her i København
i høst, og saa blev det
ikke anden raad, end
jeg maatte lade det gaa
mig. Nu var jeg
gaaet med det i 8 dage,
og jeg liker mig godt -
med da -

Kan hilse fra Enev. Clausen,
ja, kanse fra Kristine ogsaa
hør var I hvar aar - mig -
Kære i høst i vinter.

Trudles kan jeg hilse
fra Anders bro. Kan vi
ogsaa bli hvar aar.

Med venlig hilsen

Kristen Clausen.